ע"ו ד' ה: [תוספתא פ"ג

נו: ד״ה נפרוטן, שי ניין. ל:], ו) [תוספ' פ״ג], ו) [ל״

כסף עובר איש כסף כו' וכו

איתא בהרא"שו. **ח**) ותוספ"

לינות בה נה מישן, מ) [מוספי פ"ג לקמן ל.], ט) יומא ד' ע. [סוטה מא.], י) [עירובין כ. יבמות פח: לו. מנחות מא.

בכורות לז. נדה יא:ז. כ) ול"ל

ברות מ. מילטים בל (דף 1.), מי למק נפחא], ל) [דף 1.], מ) [שמות לן, ל) [שמות לח], מ) [שם], מ) [שם], פ) [שעיל כעוב, ל) [עי חום

ב"ב קיד: ד"ה והילכתא ותוס' גיטין עד: ד"ה הא ותוס' מנחות לב. ד"ה מנעל

ותוס׳ ב״ק נו: ד״ה בההיא

ומוס' ב"מ כט. ד"ה והוי

שואלן, ק) ודומה מה כתבו

בכורות נח.], ג) שקלים פ"ק דף ב. פ"ח מ"ג, ד) [ע' תוספי בכורות עין משפמ גר מצוה

בו א מיי פ״ב מהל׳ כלאים הלכה טו: מח ב מיי׳ פ"ב מהלי שקלים הלכה ה ופ״ד הל׳ יא סמג עשין

מכט סעיף א: ב ד מיי׳ פ״א מהל׳ שהלים

הלכה ט: הלכה ט: גא ה ו מיי פייג מהלי מפלה הלכה כ ככ סמג עשין יט טוש"ע א"ח סימן תרפה סעיף א: ז מיי׳ שם הלכה א: נג ח מיי׳ שם הלכה מ. בג ח מיי׳ שם הלכה כג סמג שם טוש״ע שם: נד ט י מיי׳ שם הלי כד סמג שם טוש"ע א"ח

תרפד סעיף

תורה אור השלם וְנַסְבֵּיהֶם חֲצִי הַהִּין
וְנַסְבֵּיהֶם חֲצִי הַהִּין
לְאַיִל וּרְבִיעת הַהִּין ְאָיִּלִּ וּן בִּיְּעוֹנְ נַחְוּיִּלְ לָבֶּבֶשׁ יְּיִן זֹאת עלֶת חֹדֶשׁ בְּחִדְשׁוֹ לְחְרְשֵׁי הַשְּׁנְה: במדבר כח יד 2. צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרְאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קְּרְבְּנִי לחמי לאשי ריח ניחחי 3. כִּי תַשָּא אָת ראשׁ בַּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻׁדִיהֶם וְנְרְנִּנּ אִישׁ בּפֶּר נִפְשׁוֹ לִייָ בִּפְּקֹּר אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף

י בסף עובר איש בסף נְפְשׁוֹת עֶרְכּוּ כָּל כָּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֶב אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֶב אִישׁ

רבינו חננאל באחד באדר, א לן כר׳ טבי י איינוא אן כדי טבי דמצריך לאיתוי הקרבנות שקריבין בראש חודש שקריבין בראש חודש ניסן מן השקלים של שנה זו, מן התרומה כדתנז בשלש שנתרמה. וכיוז דבעינז לאקרובי מז וכיון דבעינן לאקרובי מן השקלים החדשין באחד בניסן מקדמינן ומשמעין באחר, כדתניא שואלין בהילכות הפסח אמרינן התניץ יום. אמרינן מתני, נמי כרבן שומנים המסח לי יום. קודם לפסח שתי שבתות, . כיון ששנינו בט״ו באדר שולחנות ישרו רמדייר אדם, מקדמינן ומכרזינן השולחנות ט״ו יום]. מאי פרשת שקלים (יום). מאי פו שוו שקלים רב(א) אמר צו את בני ישראל את קרבני לחמי וגר׳, ושמואל אמר כי

ינל הבלאים דומן זריעה היא. לאו דוקא זמן זריעה שהרי לא הוי ועל הכלאים. לעקור כלאי הזרעים הניכרין בין התבואה: (ג) חודש הזמן שמפרש בהמקבל (ב"ת דף קו:) אלא רולה לומר סוף זריעה בחדשו לחדשי השנה. כל הני חדשים למה לי: אלא אמרה סורה. הזמן שמפרש בהמקבל (ב"מ דף קו:) אלא רוצה לומר סוף זריעה וכבר גדלו התבואות והזרעים ואז הכלאים ניכרין אבל קודם לכן אינן ניכרין: הדא מבלל חבירתה איתמר. וא"ת ומאן דאמר

מכללא אמאי אמרה והא כיון דידעינן אידך כל שכן הא ויש לומר דמאן דאמרה באתריה דרב הוה דסבר דראש חודש אדר שחל להיות בשבת שאין מוליאין כי אם שתי תורות ולא הוו ידעי כלל אידך דרבי יצחק ומזה הטעם אינטריך לאשמועינן ההיא דראש חודש טבת שחל להיות בשבת דמוליאין שלשה ספרי תורה:

והלכתא אין משגיחין בחנוכה. פירוש לעשותו עיקר

ואע"ג דהלכתא כרבה לגבי רב יוסף 3 מ״מ הולרך לפסוק הלכה כוותיה משום דפליגי עליה שאר אמוראי ש:

אועל הכלאים בשלמא על הכלאים דומן

יש לך חודש שאתה לריך לחדשו בהבאת עולות תמידין ומוספין

מתרומה חדשה וזהו ניסן כדאמרינן בראש השנהם דגמרינן שנה שנה

מניסן דכתיב ראשון הוא לכם לחדשי

השנה (שמות יב): כמאן. מקדמינן

כולי האי דלא כרבן שמעון בן גמליאל:

בט"ו בחדר שולחנות. בעלי מטבעות

המחלפין שקלי כסף בפרוטות: יושבין במקדש. הוא סימן שכבר

קרב זמן לתרום את הלשכה בשלש

קופות וימהרו ויביאו דמאותו היום

מתחילין למשכן את המעכבים:

משום שולחנות קדמינן. לחחד

באדר דהיינו שתי שבתות. וטעמא

דרבן שמעון בן גמליאל ורבנן בפ"ק

לפסחים (דף ו.): טעמא לדרבי טבי.

טעמא מאי מייתינן שקלים באדר

כדכתיב וכסף פקודי העדה וגו׳

ויהי מאת ככר הכסף לנקת את אדני

הקודש וגו׳ם: שלש פרומות. נאמרו

שסם מחלית השקל תרומה לה׳ יתן

תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח

למזבח לקנות מהן קרבנות לבור לכל השנה דכתיב בה לכפר על נפשותיכסש:

לבדק הבית. היא לא היתה שוה

בכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר

ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב

לב וגו' (שמות לה): הניחה למחן

דחמר. בפרקין האי דקתני מתני'פּי

בחמישית חוזרין לכסדרן: לסדר

פרשיות הוה חוזר. שקרחו חת

אלו והפסיקו מלקרות את פרשת

השבת איכא למימר כדאמר האידנא

קרו כולהו בדראש חודש. אלא

למאן דאמר כו׳ דמפרש חוזרין

לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא

ההפטרות הופסקו עד הנה אבל לא

הפרשיות דעד השתח הוו קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: כדרבי

טבי. זאת עולת חודש בשקלים אמר:

חל להיות. ר"ח אדר בפרשה הסמוכה

לפרשת שהלים: וכופלין חומה. בשבת

שניה אע"פ שקראוה בראשונה: בההוא

זימנא. באותו פרק של אדר: מי

מתרמי. והלא בפרשת פינחם היא שהיא

סמוכה לחודש אב: דמסקי אורייתא.

מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא בכל שנה כמו שאנו

עושין: אין משגיהין (ד). לעשות עיקר:

זריעה היא אלא על השקלים מנלן אמר ר' מבי אמר רבי יאשיה דאמר קרא יזאת עולת חודש בחדשו יאמרה תורה בחדש והבא קרבן מתרומה חדשה וכיון דבניםן בעי אקרובי מתרומה חדשה °קדמינן וקרינן באחד באדר כי היכי דליתו שקלים למקדש כמאן דלא כרבן שמעון בן גמליאל דאי רבן שמעון בן גמליאל האמר שתי שבתות דתניא ישואליז בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יישואליז יום רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל כיון דאמר מר מבחמשה עשר בו שולחנות יושבין

כדרבי טבי שיקריבו קרבנות באחד ,מע״ג בניסן מתרומה חדשה והך מלוה התם כתיבה: שקלים להדנים כתיבי. התם כדכתיבים ולקחת את כסף הכפורים גליון הש"ם ונתת אותו על עבודת אהל מועד גם' קדמינן וקרינן. עי והן השקלים שנעשו מהן אדני המשכן בכורות דף נו ע"ב תד"ה

הגהות הב"ח (A) גם' את קרבני לחמי מידי שקלים כתיבי התם אין טעמא כדר' טבי כל"ל יתיבת הכא ותיבת מאי ותיכם הכלו ותיכם למחק: (ב) שם והלכתם אין משגיחין בחגוכה כל עיקר כל"ל ותיכות וראש חודש נמחק: (ג) רש"י ה"ה מודש הד"ח עם ד"ה ר"ה (ד)

:פרום

מוסף רש"י

ועל הכלאים. שגדלו רעל הכלאים. מגלנו הזרעים קלת ווילן ניכר וטוקרין אותן משדומיהן הכרחת נית דין (לעדל יג:) או: משמיעין שלא חרע כלאים (מודק ז. מבתדי). זאת עולת חדש בחדשו. מלש במדשו בחדשו. מלש במדשו בחדשו. חדש לחדשי, חדשי יתירא לדרשה (ר"ה 1.) חידושין יתירי כתיבי לדרשה לותר לך יש "אחה לריך לחדש חדש שאתה לריך לחדש החרבנות ולהביאם שנה מניסן, דכתיב ראשון **כול לכס וגו'** (יומא סה:) פרשיות הוא קראו אלא ארבע פרשיות הללו (לקמן ל:). לסדר הפטרות הוא חוזר. הפטרות הוא חוזר. שעד הנה מפטירין מעין ארצע פרשיות הללו

השנויות בברייתה (שם).

במדינה ובכ"ה יושבין במקדש משום שולחנות מקדמינן וקרינן מאי פרשת שקלים רב אמר יצו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ושמואל אמר הנכי תשא בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דקרי לה פרשת שקלים דכתיב בה שקלים אלא למאן דאמר את קרבני לחמי (6) הכא מידי שקלים כתיבי התם אין מעמא מאי כדר' מבי בשלמא למ"ד צו את בני ישראל משום דכתיבי קרבנות התם כדר' מבי אלא למ"ד כי תשא קרבנות מי כתיבי שקלים לאדנים כתיבי כדתני רב יוסף שלש תרומות הן של מזבח למזבח ושל אדנים לאדנים ושל בדק הבית לבדק הבית בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דשני האי ראש חדש משאר ראשי חדשים אלא למ"ד צו את קרבני מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד בדראש חודש ואילו האידנא כולהו בדראש חודש הניחא למאן דאמר ∞לסדר פרשיות הוא חוזר אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חוזר ופרשתא דיומא קרינן מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד קרי בדראש חודש ואילו האידנא קרו תלתא בעניינא דיומא וארבעה קרו בדראש חודש מיתיבי ייר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים ומפטירין ביהוידע הכהן בשלמא למ"ד כי תשא היינו דמפטירין ביהוידע הכהן דדמי ליה דכתיב ״בסף נפשות ערכו אלא למ״ד את קרבני לחמי מי דמי דמי כדר' מבי מיתיבי יחל להיות בפרשה הסמוכה לה בין מלפניה ובין מלאחריה קורין אותה וכופלין אותה בשלמא למ"ד כי תשא היינו דמתרמי בההוא זימנא אלא למ"ד צו את קרבני מי מתרמי בההוא זימנא אין לבני מערבא ידמסקי לדאורייתא בתלת שנין תניא כוותיה דשמואל ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהוידע הכהן א"ר יצחק נפחא "ר"ח אדר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תורות וקורין בהן אחד בעניינו של יום ואחד בשל ר"ח ואחד בכי תשא וא"ר יצחק נפחא יֹיםר"ח מבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין בהן אחד בעניינו של יום ואחד בדראש חודש ואחד בחנוכה וצריכא דאי איתמר בהא בהא קאמר ר' יצחק אבל בהך כרב ם"ל דאמר פרשת שקלים את קרבני לחמי ובשתי תורות סגי קמ"ל ולימא הא ולא בעיא הך יחדא מכלל חבירתה איתמר איתמר ר"ח מבת שחל להיות בחול יא"ר יצחק יקרו תלתא בר"ח וחד בחנוכה ורב דימי דמן חיפא אמר קרו תלתא בחנוכה וחד בר"ח אמר ר' מני כוותיה דרבי יצחק נפחא מסתברא דתדיר ושאינו תדיר תדיר קודם א"ר אבין כוותיה דרב דימי מסתברא מי גרם לרביעי שיבא ר"ח הלכך רביעי בר"ח בעי מיקרי מאי הוי עלה רב יוסף אמר אין משגיחין בראש חודש ורבה אמר אין משגיחין בחנוכה והלכתא אין משגיחין בחנוכה 🕫 ור"ח עיקר איתמר חל להיות בואתה תצוה אמר רבי יצחק נפחא קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא וחד מכי תשא עד ועשית אמר אביי

ונגי, ושפואל אמר כי ועם הרבי מינו דכתי מכי תשא תרומה לה, יתן תרומת ה', לתת את תרומת ה' לכפר, חדא לארנים וחדא. למזבח וחדא לבדק הבית. אלא לרב בצו את קרבני, מ' כתיבי שקלים התם. אימא בשלמא לשמואל היינו דכתי מכי תשא תרומה לה', יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' לכפר, חדא לארנים וחדא. למזבח חדש אדר בכי תשא. אלא לרב בצו את בני ישראל. הניחא לר' אמי דאמר, הא דתנינן שחל להיות בשבת קרו שיתא בעיניינא דיומא, בפרשה של אותה שבת, וחד קרי בדראש חודש. ובראש חדש אדר מניחין פרשת היום וקורין כולן בצו את בני ישראל. הניחא לר' אמי דאמר, הא דתנינן בתמישית חודין לסדרן, לסדר פרשיות, מכלל שאלו ד' שבתות לא קרינן עניין היום והאידנא חודין לעיניין היום. אלא לר' ירמה דאמר לספר הפשרות העלם קררים שמותבינן לרב מא דמי הפטרה דיהוידע לצו את בני ישראל. ופרקנון כר' טבי דמצרין קרבן ראש חדש ניסן מתרומה חדשה. ותוב מותבינן לרב מא ידי מי הפטרה היודידע לצו את בני ישראל. ופרקנון כר' טבי דמצרין קרבן ראש חדש עוסן מוסקין כל פרשה שלש פרשיות, איפשר דמיתרמי הוא אור במרשה הסמוכה לה כר', אין יתכן לחול פרשת פנחס באחד באדר. ופרקנון תבצא בעיניין הוה לבני מערבא שמסימין התורה לשלש שנים, פוסקין כל פרשה שלש פרשיות, איפשר דמיתרמי להיות בשבת, להיות וקורין אחד בעיניין היום ואחד בראש חודש וורש וואד בחל היות בשבת, מביאין ג' תורות וקורין אחד בעיניין היום ואחד בכי תשא. וא"ר יצחק נפחא ראש חודש טבת שחל להיות בשבת, מביאין ג' תורות וקורין אחד בעיניין היום ואחד בראש חודש אדר להיות בוארה ואוה אורש מבת שחל להיות בחנוכה. ראש חדש טבת שחל להיות בחול, אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה, אין משגיחין בתוכה וראש חודש שבת שחל להיות בחול, אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה, אין שהגיחין בתוכה וראש חדש טבת שחל להיות בחול, אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה, אין משגיחין בתוכה וראש חדש טבת שחל להיות בחול, אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה, אין משגיחין בתוכה וראש מודש שבת ביילים היום בראש חודש בראש חודש בראש חודש בראש חודש ביילים בראש חודש בראש חודש בראש הודש ביילים בראש הודש בראש הודש בראש הודש בראש בראש הודש ביילים בראש הודש בראש הודש בראש הודש בראש הודש בראש בראש הודש בראש הודש בראש הודש בראש בראש הודש בר' בראש הודש בראש בראש בראש הוד